

Baykuşun Gümüş Saati

Ebru Mina TOMURCUK

Baykuşun Gümüş Saati

Ebru Mina TOMURCUK

Yemyeşil ormanın kalbinde, güneş ışıklarının yaprakların arasından dans ettiği yerde, Oliver adında bir baykuş yaşırdı. Yumuşak kahverengi ve krem tüyleri, kocaman kehribar rengi gözleri ve gagasının üzerinde duran minicik yuvarlak gözlükleri vardı. Her sabah oyuk ağacını toparlar, gümüş cep saatinin zincirini parlatırdı. Oliver sessiz sabahları ve ormanın hafif hışırtısını çok severdi.

Sisli bir sabah, Oliver yosunlu zemine bir yürüyüş için uçu. Devrilmiş bir kütüğün yanında bir şey parlıyordu. Yaklaşmak için zıpladı ve küçük, yuvarlak, pürüzsüz, narin akrep ve yelkovanı hiç hareket etmeyen gümüş bir saat buldu. Yüzeyi ay ışığı gibi parlıyordu. Oliver başını yana eğdi ve merak etti: "Bunu buraya kim bıraktı? Akrebiyle yelkovanı neden hiç kıpırdamıyor?"

Oliver saati güneşli bir açıklığa taşıdı ve düz bir taşın üzerine koydu. Bekledi ve izledi, ama akrep ile yelkovan donmuş gibi duruyordu. "Belki de kurulması gerekiyordur," diye yumuşakça öttü. Kanadıyla hafifçe vurdu, ama hiçbir şey olmadı. Orman sessizdi ve gümüş saat sabah ışığında parlayarak sırrını saklıyordu.

Tam o sırada, Rosie adlı tavşan bir sepet havuçla zıplayarak yanlarına geldi. Boynuna bağlanmış küçük kırmızı bir atkısı vardı. Oliver'ın saati incelediğini gördü. "Merhaba Oliver! Bu da ne?" diye sordu, burnu seğirerek. Oliver anlattı ve Rosie bakmak için eğildi. "Çok güzel," dedi. "Ama neden tik tak etmiyor?"

Rosie konuşurken, aç küçük bir kirpi sürünerek yaklaştı. Rosie gülümsedi ve sepetinden bir havuç çıkardı. "Al, benimkiyle paylaş," dedi sevgiyle. Kirpi mutlulukla kemirdi. Tam o anda, gümüş saatten yumuşak bir tık sesi geldi. Yelkovanı minicik bir çentik ilerledi. Oliver'ın kehribar gözleri kocaman açıldı. "Gördün mü?" diye soluğu kesildi.

Rosie gözlerini kırıştırdı. "Yiyeceğimi paylaştığımda saat hareket etti!" diye haykırdı. Oliver yavaşça başını salladı. "Belki biri iyi bir şey yaptığında hareket ediyordur," dedi. Yeniden denediler: Rosie yoldan geçen bir böceğe bir havuç daha verdi ve yelkovan bir kez daha tıkladı. Orman dostları hayretle birbirlerine baktılar. İyilik zamanı ilerletiyordu!

Haber ormanda hızla yayıldı. Minik düğmeli mavi örgü yelek giyen Milo adında küçük bir fare saati duydu. Utangaçtı ama cesur ve yardımseverdi. Onu kendi gözleriyle görmek istedi. Milo, kocaman yuvarlak kulakları her sese seğirerek çimenlerin arasından hızla geçti ve güneşli açıklığa ulaştı.

Tam o sırada, beyaz göğüslü ve turuncu gagalı küçük gök mavisi bir kuş endişeli görünerek aşağı süzüldü. Bu, yolunu kaybetmiş genç bir kuş olan Pip'ti. "Yuvamı bulamıyorum," diye üzgünce cıvıladı Pip. Milo'nun içi ona acıdı. "Endişelenme," dedi Milo yumuşakça. "Yuvana dönmeni bulmana yardım edeceğim." Derin bir nefes aldı ve gülümsedi.

Milo, Pip'i kıvrımlı orman yollarından, uzun eğrelti otlarının ve şırıldayan derelerin yanından geçirerek götürdü. Dost canlısı sincaplara yön sordu ve rüzgârı dikkatle dinledi. Pip her adımda biraz daha sakinleşti. Sonunda Pip'in yuvasını yaşlı bir meşe ağacının tepesinde gördüler. Pip'in gözleri sevinçle parladı. "Teşekkürler Milo!" diye şakıdı.

Pip güvenle yuvasına yerleşirken, açıklıktaki gümüş saat yine ilerledi. Tık, tık, tık! Yelkovan birkaç çentik birden atladı. Oliver bunu uzaktan gördü ve sevinçle öttü. "Küçük bir iyilik bile zamanı ilerletiyor!" diye duyurdu. Milo'nun yüzü aydınlandı, minicik siyah gözleri parladı. Bütün orman mutlulukla uğulduyor gibiydi.

Kısa süre sonra bütün hayvanlar birbirine yardım etmek istedi. Sincaplar sincap fareleriyle fındık paylaştı. Geyikler tavşanlara en güvenli yolları gösterdi. Kuşlar huysuz porsukları neşelendirmek için şen şakrak öttü. Her iyi davranış gümüş saati ilerletti, akrebiyle yelkovanı giderek daha hızlı hareket etti. Oliver gururla izledi, gözlükleri güneş ışığında parıldadı.

Her iyi işle saat daha da parlak ışıldamaya başladı. Gümüş yüzeyi minik bir güneş gibi parlıyordu. "Bakın! Giderek parlıyor!" diye bağırdı Rosie. Hayvanlar çevresine toplandı, yüzleri hayretle doluydu. Oliver açıkladı: "Her iyilik birazcık ışık katar. Saat bize iyi işlerin kalıcı bir değeri olduğunu gösteriyor." Orman dostları anlayarak başlarını salladı.

Saatin akrebiyle yelkovanı artık mutlulukla dönüyor, ormandaki iyiliği ölçüyordu. Oliver saatin sadece bir makine olmadığını anladı—o bir hatırlatıcıydı. "Birbirimize yardım ettiğimizde zaman ilerler," dedi bilgece. "Ve her iyi davranış ormanımızı daha güzel bir yer yapar." Hayvanlar sevinçle bağırdı ve her gün birbirlerine yardım etmeye devam edeceklerine söz verdi.

O günden sonra gümüş saat açıklıkta kaldı, parıl parıl parladı. Tik tak etmeyi hiç bırakmadı çünkü hayvanlar iyi olmayı hiç bırakmadı. Rosie havuçlarını paylaştı, Milo yolunu kaybedenlere rehberlik etti ve Pip teşekkür şarkıları söyledi. Oliver nöbet tuttu, cep saatinin zinciri şıngırdadı, orman dostlarıyla gurur duydu. Dostluk ve iyilik her köşeyi doldurdu.

Oliver saatin sihirli olmadığını öğrendi—o onların kalplerinin aynasıydı. Paylaşılan her yemek, uzanan her yardım eli, söylenen her yumuşak söz zamanı ilerletti. Orman, iyiliğin bir nehir gibi aktığı bir yer oldu ve saatin gümüş parıltısı hepsine iyi işlerin sonsuza dek sürdüğünü hatırlattı. Oliver gülümsedi, hazinenin onların olduğunu biliyordu.

Yani, eğer bir gün o yemyeşil ormana yolunuz düşerse, gümüş bir saatin yumuşak tik taklarını dinleyin. O, iyiliği, dostluğu ve yardım eden elleri ölçer. Baykuş Oliver size şöyle diyecek: "Her iyi iş zamanı ilerletir ve her iyi kalp dünyayı parlatır." Orman hayvanları da başlarını sallayacak, çünkü bunun doğru olduğunu biliyorlar. İyilik en büyük hazinedir.